

Instytut Elektrotechniki Teoretycznej i Systemów Informacyjno-Pomiarowych.

Projektowanie systemów wizyjnych- Projekt

Temat: Odczyt godziny ze zdjęcia zegara analogowego przy pomocy narzędzi OpenCV.

Kierunek: Elektrotechnika

Specjalność: Systemy wbudowane

Prowadzący: dr hab. inż. Marcin Kołodziej

Wykonała: Monika Marciniuk 21.01.2021r.

1. Cel projektu

Celem projektu było zbudowanie oprogramowania w języku Python w oparciu o bibliotekę OpenCV, które pozwoli na odczyt godziny ze zdjęcia zegara analogowego wykorzystując analizę obrazu. Program wymaga wyodrębnienia tarczy zegara na zdjęciu, rozpoznanie wskazówek i następnie odczyt godziny poprzez analizę kątów wskazówek zegara.

2. Założenia projektowe

Założenia projektowe przedstawiają się następująco:

- Projekt zakłada poddaniu testom bazę 30 zdjęć zegarów analogowych,
- Wczytanie analizowanych zdjęć,
- Wykrycie tarczy zegara na zdjęciu (okręgu) i jego środka,
- Wyodrębnienie tarczy zegara,
- Wykorzystanie metody transformacji Hougha w celu wyodrębnienia linii wskazówek zegara,
- Odczyt kątów między liniami w celu określenia godziny na zegarze,
- Wyświetlenie otrzymanej godziny.

3. Baza danych

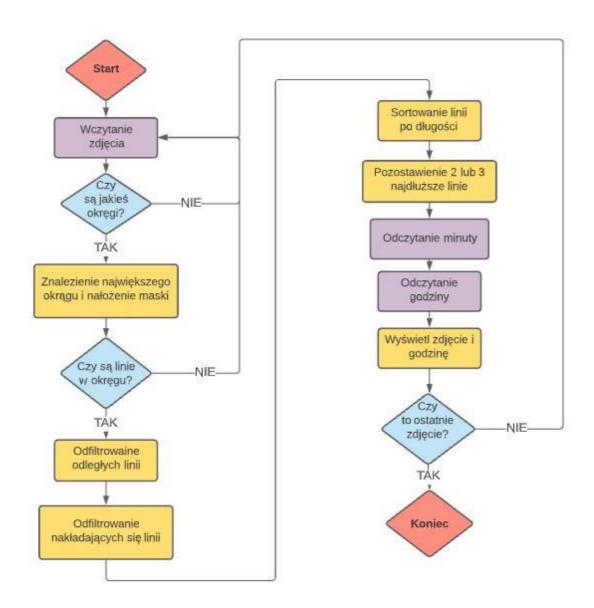
W projekcie zostały wykorzystane zdjęcia ze stron internetowych, które udostępniają je darmowo: [1,2] i przedstawiają rzeczywiste zegary analogowe. Baza danych zostanie stworzona na podstawie znalezionych pojedynczych zdjęć. Wybierając zdjęcia kierowano się tym, aby tarcza zegara była okrągła, zegar nie posiadał więcej niż 3 wskazówki (budziki posiadają dodatkową wskazówkę dla ustalenia alarmu), zdjęcie było zrobione na wprost zegara i aby zegar nie był w żaden sposób obrócony. Przykładowe zdjęcie:

Rys. 1 Przykładowe zdjęcia zegara analogowego pobranego do testów.

4. Algorytm program

Dla prostego zobrazowania procesu, który musi się wykonać w programie narysowano następujący schemat:

Rys. 2 Algorytm programu.

5. Użyte narzędzia

Program napisany został w języku Python 2.7 wykorzystując bibliotekę OpenCV na licencji BSD w środowisku programistycznym Pycharm 2019.3.4. OpenCV jest biblioteką funkcji, która pozwala na obróbkę obrazu. Jest ona wieloplatformowa i daje możliwość przetwarzania obrazu w czasie rzeczywistym. Ponadto korzystano z biblioteki Numpy do operacji na macierzach i obliczeń oraz Math do funkcji trygonometrycznych.

W programie wykorzystano takie funkcje z biblioteki OpenCV jak:

- imread() wcztanie zdjęcia,
- resize() skalowanie obrazu,
- medianBlur() rozmycie obrazu,
- cvtColor(img, cv2.COLOR GRAY2BGR) odczyt obrazu w szarości,
- threshold() przełożenie obrazu w odcieniach szarości w reprezentacji jedynie kolorów bieli i czerni.
- HoughCircles() funkcja umożliwiająca wykrycie okręgów na zdjęciu metodą Hough,
- circle() wyrysowanie okręgu na zdjęciu,
- bitwise_or()- nałożenie maski
- Canny() filtr Canny wykrywający krawędzie,
- HoughLinesP()- wykrycie linii probabilistyczną metodą Hough,
- Line()- narysowanie linii,
- putText() wyświetlenie tekstu na zdjęciu,
- imshow() wyświetlenie zdjęcia,
- waitKey(0)- odczytanie znaku z klawiatury,
- destroyAllWindows()- zamknięcie otwartych okien.

6. Najważniejsze funkcje

Main()

Funkcja main() jest główną funkcją programu, zawiera m. in. pętlę iteracyjnie wczytującą zdjęcia do programu, zdjęcie te jest początkowo skalowane i przygotowywane do wykrycia okręgu (zastosowano rozmycie, transformację na odcienie szarości i threshold), następnie wywoływane są kolejno funkcje stworzone w ramach projektu:

- linesP,circles,cdst = kola(cimg2, img) funkcja kola() zwracająca wartości: linesP zawiera
 informacje o wykrytych liniach, circles informacje o wykrytych okręgach, a cdst obraz
 zegara,
- tab_l, tab_a, tab_d = linie(linesP, circles, cdst) funkcja linie() zwraca tablice
 zawierające kolejno: wektor linii, tablicę wykrytych kątów linii i długości tych linii,
- cdst,x,y,z = sort_function(tab_l, tab_a, tab_d, cdst) funkcja wykonuje sortowanie linii tak, aby wyeliminować nakładające się linie oraz pozostawić jedynie 2 lub 3 najdłuższe.
 Funkcja zwraca 4 parametry, kolejno: obraz i tablice: x- kat, y- wektor linii, z -długość linii
- min = minuta(x[0], c1, str1,j1,j2,clock_min) funkcja minuta() zwraca minuty odczytane z zegara na podstawie wykrytych linii,
- h = minuta(x[1], c2, str2,j3,j4,clock_h) korzystając z tej samej funkcji minuta (), tym razem zwracając godzinę odczytaną z zegara na podstawie wykrytych linii.

Dokładnie funkcje te zostaną omówione w kolejnych punktach. Na koniec odczytana godzina jest wyświetlana na zdjęciu przy pomocy funkcji putText().

Kod funkcji main() prezentuje się następująco:

```
def main():
    #deklaracja zmiennych pomocniczych
    str1= "minuta: "
    str2= "godzina: "
    c1=6; c2=30 # 1 minuta= 6 stopni, 1h= 30 stopni
    j1=15; j2=60; j3=2; j4=11 # j1,j2 minuty do iteracji, j3,j4 godziny
do iteracji
    clock_min = 0; clock_h =1;
    # deklaracja zmiennych przechowujacych nazwe i format
    zdjecia name = [str(i) for i in range(1, 31 )]
    format = '.jpg'
    for i in name: #glowna petla programu iterujaca
        zdjecia print(i) #numer zdjecia
        c = i + format #nazwa pliku
        img = cv2.imread(c, 0) #wczytanie zdjecia
        img = cv2.resize(img, (0, 0), fx=0.1, fy=0.1) #zmiana wielksci
        obrazu img_blur = cv2.medianBlur(img, 7) # rozmycie zdjecia
        cimg = cv2.cvtColor(img blur, cv2.COLOR GRAY2BGR) # zdjecie w odcieniach
        # szarosci
        cimg2 = cv2.cvtColor(img, cv2.COLOR_GRAY2BGR)
         , thersh1 = cv2.threshold(cimg, 150, 255, cv2.THRESH BINARY INV)
        linesP,circles,cdst = kola(cimg2, img) #wywolanie funkcji wykrywajacej
        if linesP is not None:
            # kolo i wskazowki zegara
            tab 1, tab a, tab d = linie(linesP, circles,cdst) #wywolanie funkcji
            # wyliczajacej katy wskazowek
            cdst,x,y,z = sort_function(tab_l,tab_a,tab_d,cdst) #wywolanie funkcji
            # sortujacej linie
            min = minuta(x[0], c1, str1,j1,j2,clock min) # wywolanie funkcji
liczacei
            # minuty
            h = minuta(x[1], c2, str2,j3,j4,clock_h) # wywolanie funkcji liczacej
            # godzine
            czas= str(h) +":" + str(min) # string przechowujący godzine ze
            zdjecia print (czas) # wyswietlenie w teminalu godziny
            font = cv2.FONT HERSHEY SIMPLEX #font wyswietlanego tekstu na
            zdjeciu org = (50, 50) # wielkosc fontu
            fontScale = 1 # skala fontu
            color = (255, 0, 0) # kolor niebieski w BGR
            thickness = 2 # grubosc linii rowna 2 px
            # Uzycie metody puttext w celu wyswietlenia tekstu na
            zdjeciu image = cv2.putText(img, czas, org, font,
                                fontScale, color, thickness,
            cv2.LINE_AA) cv2.imshow('detected circles', image)
            #wyswietlenie zdjecia cv2.waitKey(0) # czekanie na przycisk
            cv2.destroyAllWindows() # wylaczenie zdjecia
        else:
            print("Pominieto")
```

kola(cimg2, img)

Funkcja kola() została napisana w celu wyodrębnienia tarczy zegara na zdjęciu, zatem konieczne było wykrycie koła, czyli tarczy zegara. Założono, że tarcza zegara jest największym okręgiem na zdjęciu. Początkowo skorzystano z filtru **Canny**, który wyodrębnia krawędzie na zdjęciu. Następnie użyto funkcji **HoughCircles** do wykrycia okręgów. Jej parametry ustawiono tak, aby odległość od okręgów wynosiła 300 oraz promień wynosił minimalnie 30 i makrymalnie 200px. Pozostałe zostały ustawione na domyślne. Nastawy te wyznaczone zostały na podstawie testów, by na jak największej liczbie zdjęć wykryte były okręgi. Kolejno zmienna circles jest ograniczana jedynie do przechowywania parametrów największego okręgu, zakładając że to w nim znajduje się zegar. Następnie koło te zostaje wyrysowane na zdjęciu wraz z jego środkiem. By wyodrębnić samą tarczę zegara nałożona zostaje maska (zmienna mask) w postaci czarnego tła z wyciętym okręgiem w miejscu zegara. Nałożenie tych 2 obrazów daje postać zegara na czarnym tle (zmienna fg), co umożliwia dalszą analizę.

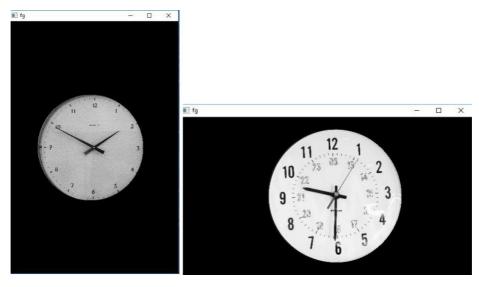
Dalszym krokiem było wykrycie wskazówek zegara. Użyto do tego funkcji **HoughLinesP(edges, 1, np.pi / 180, 30, None, 30, 10)**, która pozwala na wykrycie odcinków na obrazie korzystając z probabilistycznej transformacij Hougha. Parametry tej funkcji to kolejno zdjęcie, rozdzielczość odległości, rozdzielczość kątowa, threshold, minimalna długość linii i maksymalna dopuszczalna przerwa między punktami w tej samej linii, aby je połączyć. Wektor zawierający dane o liniach przechowuje zmienna linesP. Na koniec zdjęcie to w odcieniach szarości jest zwracane poprzez funkcję, a razem z nią zmienna circles i cdst (czyli wektor okręgu i zdjęcie). Jeśli okrąg nie jest wykryty, pojawia się odpowiedni komunikat.

Kod:

```
def kola(cimg2,img):
    edges = cv2.Canny(cimg2, 100, 200) # wykrycie krawedzi
    # cv2.imshow('canny filter', edges)
    # cv2.waitKey(0)
    # cv2.destroyAllWindows()
    # wykrycie okregow na zdjeciu
    circles = cv2.HoughCircles(edges, cv2.HOUGH_GRADIENT, 1, 300,
                               param1=50, param2=30, minRadius=30, maxRadius=200)
    print(circles)
    if circles is not None:
        circles = np.uint16(np.around(circles)) # zmiana typu zmiennych tablicy
okregu
        diameter = [] # deklaracja tablicy do przechowywania srednicy
        okregu for k in circles[0, :]:
            diameter.append(k[2]) # wypelnienie tablicy srednica
            if max(diameter) == k[2]: # wykrycie najwiekszego okregu
                circles = k # ograniczenie sie do jednego okregu
        # wyrysowanie okregu na zdjeciu
        cv2.circle(cimg2, (circles[0], circles[1]), circles[2], (0, 255, 0), 2)
        # zaznaczenie na zdjeciu srodka okregu
        cv2.circle(cimg2, (circles[0], circles[1]), 2, (0, 0, 255), 3)
        mask = np.full((img.shape[0], img.shape[1]), 0, dtype=np.uint8) # czarne
tlo
        # wyciecie w tle okregu
        cv2.circle(mask, (circles[0], circles[1]), circles[2], (255, 255, 255),-1)
        # nalozenie 2 zdjec
        fg = cv2.bitwise_or(img, img, mask=mask)
        # cv2.imshow('fg', fg)
```

```
# cv2.waitKey(0)
        # cv2.destroyAllWindows()
        edges = cv2.Canny(fg, 100, 200) # wykrycie krawedzi
        # wykrycie linii w okregu
        linesP = cv2.HoughLinesP(edges, 1, np.pi / 180, 30, None, 30, 10)
        cdst = cv2.cvtColor(edges, cv2.COLOR GRAY2BGR) # zdjecie w
        odcieniach # szarosci
        if linesP is not None:
            return (linesP,circles,cdst) # zwrocenie parametrow linii, okregu i
zdjecia
        else:
            print("None lines in circle") # komunikat o braku okregow na zdjeciu
            linesP = None
            circles = None
            cdst = None
            return (linesP, circles, cdst)
    else:
        print("None objects in circles") # komunikat o braku okregow na zdjeciu
        linesP = None
        circles = None
        cdst=None
        return(linesP,circles,cdst)
```

Przykładowe wyniki wykrycia największego okręgu i nałożenia maski:

Rys. 3 Przykładowy wynik działania funkcji koła().

linie(linesP, circles, cdst)

Funkcja linie() ma za zadanie zwrócić trzy tablice, które przechowują parametry wskazówek zegara jak wektor linii, kąt nachylenia i jego długość. Aby wyznaczyć te parametry najpierw sprawdzany jest warunek, czy zostały wykryte linie. Następnie pętla iteruje po parametrach zmiennej linesP, by następnie przypisać parametry linii do zmiennej I, oraz wyznaczyć x, czyli odległość danej linii od środka okręgu oraz y, czyli to samo ale względem drugiego końca wskazówki. Potem zmienna d określa długość odcinka a jej parametr jest zapisywany w tablicy tab_d.

Następnie wyznaczany jest kąt tych wskazówek, których odległość od środka okręgu jest większa niż 40 px. Do wyznaczenia kątów wykorzystana została funkcja atan2, która zwraca kąty w zakresie od -

do + . Dla uproszczenia dalszych obliczeń kąty są podawane w stopniach, a do ujemnych dodano 360° by otrzymać na tarczy zegara zakres kątów od 0 do 360°. Na koniec kąt linii i jego parametry sa dodawane kolejno do tablic tab a i tab 1.

Kod:

```
def linie(linesP, circles, cdst):
    tab d =[]
    tab_1 =[]
    tab_a =[]
    if linesP is not None:
        for j in range(0, len(linesP)):
            1 = linesP[j][0] #parametry linii
            x = np.sqrt((circles[0] - 1[0]) ** 2 + (circles[1] - 1[1]) ** 2) #
odlegosc jednego konca wskazowki od srodka okregu
            y = np.sqrt((circles[0] - 1[2]) ** 2 + (circles[1] - 1[3]) ** 2) #
odlegosc drugiego konca wskazowki od srodka okregu
            d = np.sqrt((1[0] - 1[2]) ** 2 + (1[1] - 1[3]) ** 2) #dlugosc odcinka if
            (x \le 40) or (y \le 40): #pominiecie linii od srodka okregu o
odleglosci wiekszej niz podana
                tab d.append(d) #dodanie parametru dlugosci wskazowki do
                tablicy if x < y:
                    # obliczenie kata nachylenia wskazowki zegara w zaleznosci od
tego
                    # ktora strona wskazowki jest blizej srodka okregu
                    angle = int(math.atan2(-(1[3] - circles[1]), 1[2] -
circles[0]) * 180 / math.pi)
                    angle = int(math.atan2(-(1[1] - circles[1]), 1[0])
- circles[0]) * 180 / math.pi)
                if angle < 0: # gdy kat ujemny dodaj 360</pre>
                    stopni angle += 360
                tab_l.append(1) # dodaj parametry wskazowki do
                tablicy tab a.append(angle) # dodaj kat do tablicy
            else:
                pass # jesli wskazowka oddalona od srodka okregu, pomin
    else:
        print("no lines detected") # qdy nie wykryto linii wypisz
    komunikat return (tab_l,tab_a,tab_d) # zwroc utworzone tablice
```

sort_function(tab_l,tab_a,tab_d,cdst)

Ze względu na to że wykrywane linie często nakładały się i było ich dużo zastosowano filtrację pozwalającą na pozbycie się linii o bardzo zbliżonym kącie oraz pozostawienie jedynie 2, z czego ta dłuższa określa minuty a krótsza godziny.

Danymi wejściowymi są tablice przechowujące informacje o wszystkich liniach i zdjęcie zegara. Aby sortując od najdłuższego odcinka nie utracić informacji o pozostałych parametrach dla danej wskazówki wykorzystano zmienne typu słownik (list, list2). Posortowane parametry dodano do nowo utworzonych tablic, następnie nadpisano nimi tablice: tab a,tab d,tab l.

Kolejnym krokiem było pozbycie się nakładających się odcinków. Początkowo brane są pierwsze parametry linii i dodawane do nowych tablic, następnie obliczana jest delta kąta kolejnej i poprzedniej linii, a gdy wyniesie ona mniej niż 20° lub wiecej niż 350° parametry tej linii są dodawane do tablic x,y,z. Parametry tablicy tab uzupełniane 0 lub 1 pełnią role niesienia informacji czy dany kąt się powtarza czy nie (zależność od delty).

Dzięki temu, że linie były posortowane po długości w tablicach x,y,z znajdą się informacje o najdłuższych odcinkach i różnych kątach. Program pozwala dodać jedynie 3 parametry do tych tablic (wskazówkę godziny, minuty i sekundy). Zakłada się, że sekundnik jest najdłuższą linią spośród tych trzech dlatego, gdy występują 3 linie w tablicy, usuwana jest pierwsza pozycja z tablic.

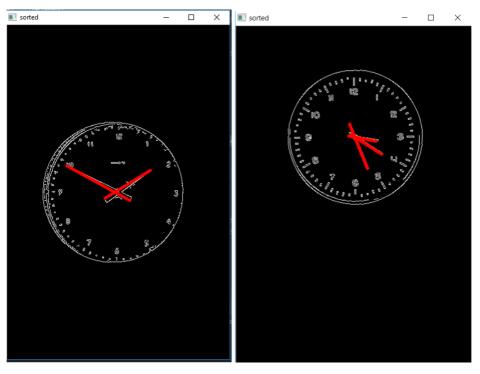
Na koniec przy pomocy funkcji line() można nałożyć odcinki w kolorze czerwonym na zdjęcie. Funkcja zwraca parametry x,y,z oraz obraz z nałożonymi liniami.

Kod:

```
def sort function(tab 1,tab a,tab d,cdst): #fukcja filtrujaca linie po dlugosci
i kacie
    x=[]
    tab L=[] #tablice do przechowywania kolejno,parametrow wskazowki, kata
i dlugosci wskazowki
    tab A=[]
    tab D=[]
    y = []
    z= []
    list={};list2={} #slowniki by moc sortowac po dlugosci linie i nie stracic jej
pozostalych parametrow
    for i in range(len(tab_a)):
        list[round(tab_d[i],2)]= tab_a[i] #uzaleznienie dl. wskazowki od jej kata
        list2[round(tab_d[i],2)]= tab_l[i] #uzaleznienie dl. wskazowki od jej
wektora parametrow
    for i in sorted(list, reverse = True):
        tab D.append(i) #posortowane dlugosci linii
        tab A.append(list[i]) # dodanie do tablicy katow posortowanych linii
    for i in sorted(list2, reverse = True):
        tab L.append(list2[i]) # analogicznie dodane do tablicy wektor
parametrow posortowanych linii
        tab_a = tab_A
        tab_d = tab_D
        tab_1 = tab_L
    #pominiecie linii o zblizonym kacie
    iter = 0
    for i in tab_a:
        tab = []
        if len(x) == 0: # jesli tablica jest pusta uzupelnij pierwsza
wartosciami [kat, wektor linii,dlugosc]
            x.append(tab_a[0]); y.append(tab_l[iter]),z.append(tab_d[iter])
        else:
            for j in range(len(x)):
                # zbadaj roznice katow gdy mniejsze niz 20 stopni lub wieksze
jak 350, dodaj do tab jedynke
                if (abs(i-x[j]) < 20) or (abs(i-x[j]) > 350) :
                    tab.append(1)
                # inaczej dodaj do tab 0
                else:
                    tab.append(0)
            # gdy 1 reprezentujaca zblizony kat, pomin
            linie if 1 in tab:
                pass
            # qdy 0 i w tablicy x mniej niz jedna wskazowka dodaj parametry linii
do tablic
            else: #
                if len(x) <= 2:
                    x.append(i); y.append(tab_1[iter]) #tab x- kat, tab y wektor
```

```
linii, tab z -dl. linii
                    z.append(tab_d[iter])
        iter += 1
    for i in range(len(x)):
        print(x[i],y[i]) # wyswietl parametry
        linii 1 = y[i]
        #narysuj na zdjeciu linie, nastepnie wyswietl zdjecie
        cv2.line(cdst, (l[0], l[1]), (l[2], l[3]), (0, 0, 255), 3, cv2.LINE_AA)
        cv2.imshow('sorted ', cdst)
        cv2.waitKey(0)
        cv2.destroyAllWindows()
    if len(x) > 2: # gdy wiecej niz 2 wskazowki, pozbadz sie parametrow tej
najdluzszej (sek)
        del x[0]
        del y[0]
        del z[0]
    return cdst,x,y,z #zwroc parametry wskazowek zegara i zdjecie zegara
```

Wynik wyświetlenia zdjęcia (cdst), gdzie na zdjęciu po lewej stronie można zobaczyć odczyt w przypadku dwóch wskazówek, a po prawej w przypadku trzech:

Rys. 4 Wynik funkcji sort function(), czyli wykryte i odfiltrowane linie na tarczy zegara.

minuta(angle, c, str,t1,t2,x)

Aby otrzymać określić godzinę na zegarze została napisana funkcja minuta(). W zależności od zadanych parametrów może ona zwrócić godzinę lub minutę wskazywaną przez odpowiednią wskazówkę.

Głównym problemem określenia godziny na zegarze jest fakt, że kąt 0 stopni wskazuje godzinę 3 i minutę 15 i zwiększając kąt, wskazówka zegara porusza się w przeciwną stronę. Zatem aby prawidłowo wyznaczyć godziny i minuty kąt wskazówki jest badany na dwóch łukach od 90 do 0 stopni oraz od 90 do 360 stopni dekrementując kąt o 1 minutę (6 stopni) lub 1 godzinę (30 stopni). Dekrementując kąty zliczane są kolejne iteracje, które określają wskazywaną minutę/godzinę przez zegar.

Z uwagi na to, że kąt jest dekrementowany z pewnym krokiem, należałoby sprawdzać, czy kąt wyznaczony metodą Hough znajduje się w danym zakresie między poprzednim i kolejnym kątem iterowanym. Dodatkowo zostały dodane funkcje warunkowe zerujące minuty, gdy te osiągną 60 lub gdy godzina mniejsza równa zero przypisz 12. Funkcja minuta() zwraca zmienną minuta przechowującą parametr godziny lub minuty w zależności od zadanych parametrów : angle, c, str, t1,t2 i x.

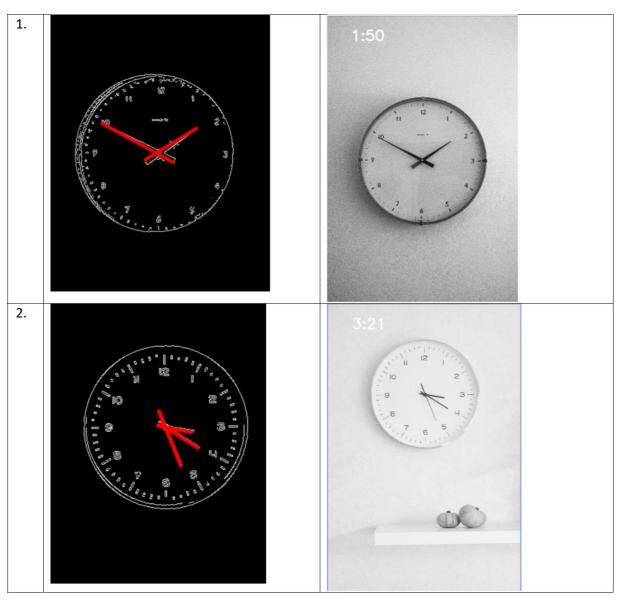
Kod:

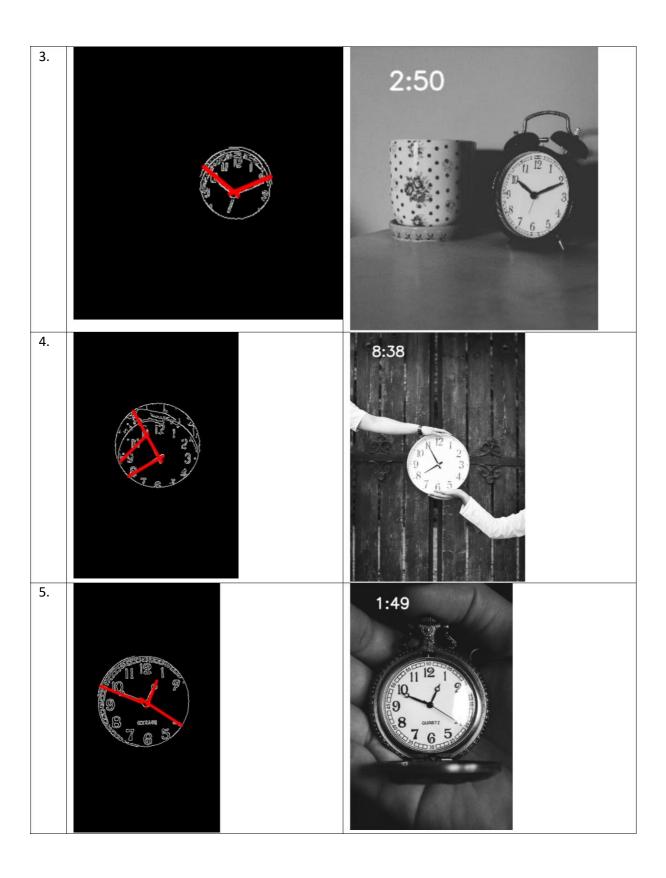
```
def minuta(angle, c, str,t1,t2,x): #odczyt wskazowek zegara
    if angle >= 0 and angle <=90: # qdy kat pomiedzy podanymi przypisz
parametry do iteracji
        i =0; i_old=0; j=t1 # i obecnie badany kat, i_old poprzedni kat, j- czas
(min lub h) przy kacie = 0
        while i < 90: # gdy kat mniejszy od 90
            i+= c # inkrementuj co krok c (6-minuty Lub 30-godziny) stopni if
            angle >= i_old and angle < i: # jesli kat mniejszy miesci sie</pre>
miedzy iterowanym przedzialem
                minuta = j # czas rowny j
                print(str,minuta) #wyswietl czas w terminalu
                if (x \le 0) & (minuta >= 60): # jesli liczone sa minuty (x = 0) i
minuty wieksze jak 60
                    minuta = 0; # minuty = 0
                elif (x>=0) & (minuta<=0): # gdy wywolana funkcja godziny</pre>
i zmienna minuty mniejsza od zera
                    minuta = 12; #godzina jest rowna 12
                break
            j -= 1 # dekrementacja czasu
            i old = i #przypisanie ostatniego kata
    else:
        i =90; i old=90; j=t2; # qdy kat wiekszy niz 90 zacznij iteracje kata od
i = 90, pozostale analogicznie
        while i < 360: # qdy kat mniejszy niz 360
            i+= c # inkrementuj kat co krok c
            if angle >= i old and angle < i: # analogicznie odczytaj</pre>
                czas minuta = j
                if minuta >= 60: # qdy minuty = 60, przypisz
                     \theta minuta = \theta;
                print(str,minuta)
                break
            j -= 1
            i \text{ old } = i
    return minuta # zwroc parametr przechowujacy czas zegara
```

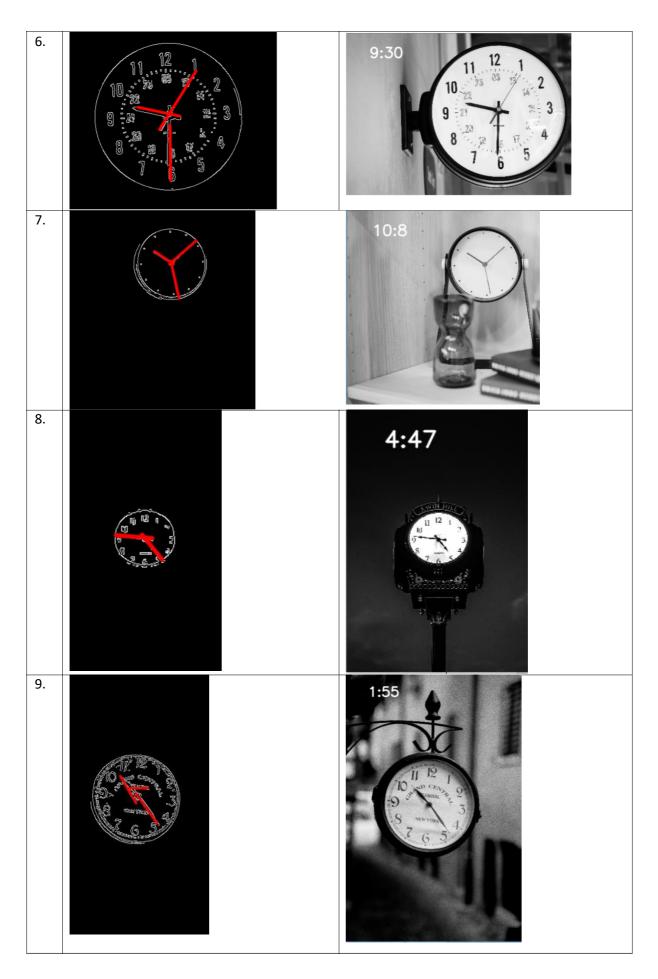
7. Uzyskane wyniki

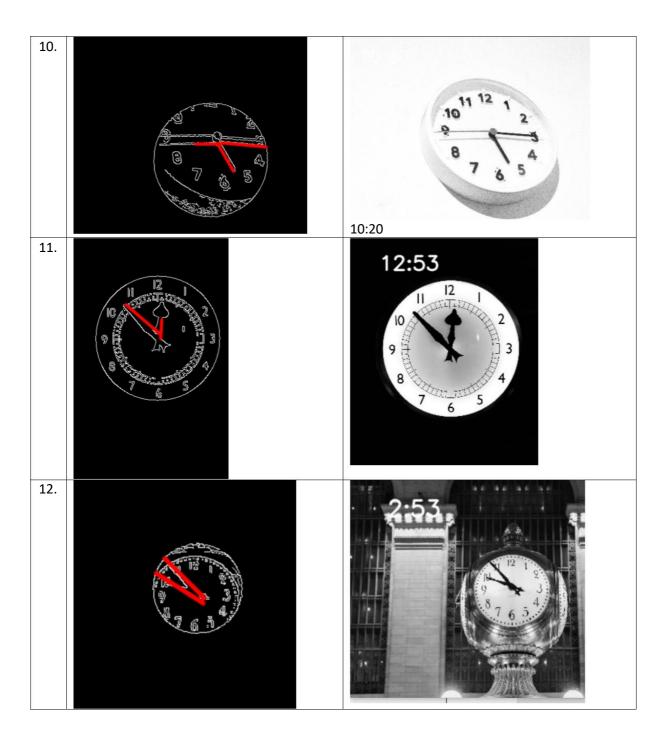
Poniżej przedstawiono wyniki przeprowadzonego testu dla 30 zdjęć zegarów, gdzie po lewej stronie obrazek przedstawia rezultat wykrycia tarczy zegara i jego wskazówek, a po prawej odczytaną godzinę z danego zdjęcia.

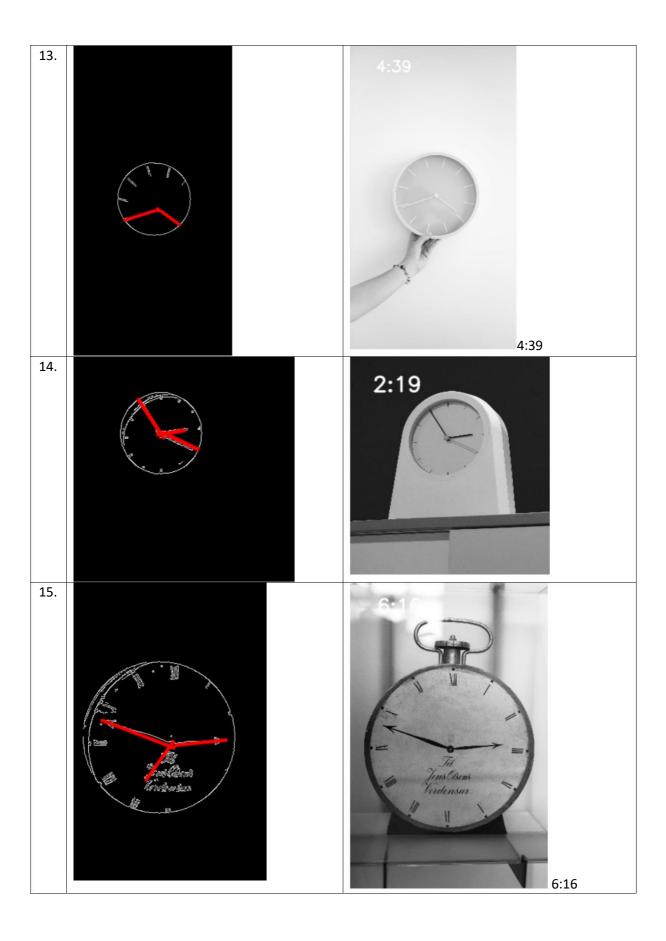
Tabela 1 Wyniki testów dla 30 zdjęć zegarów.

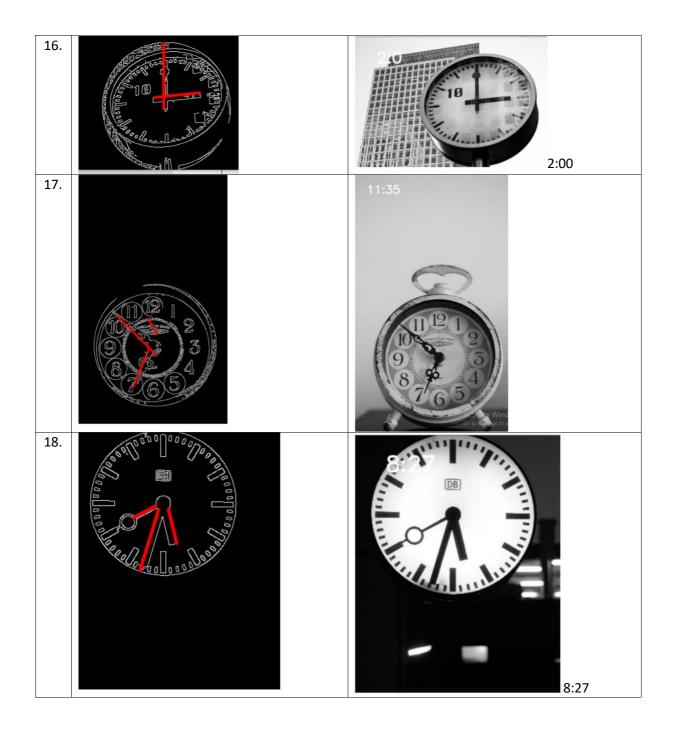

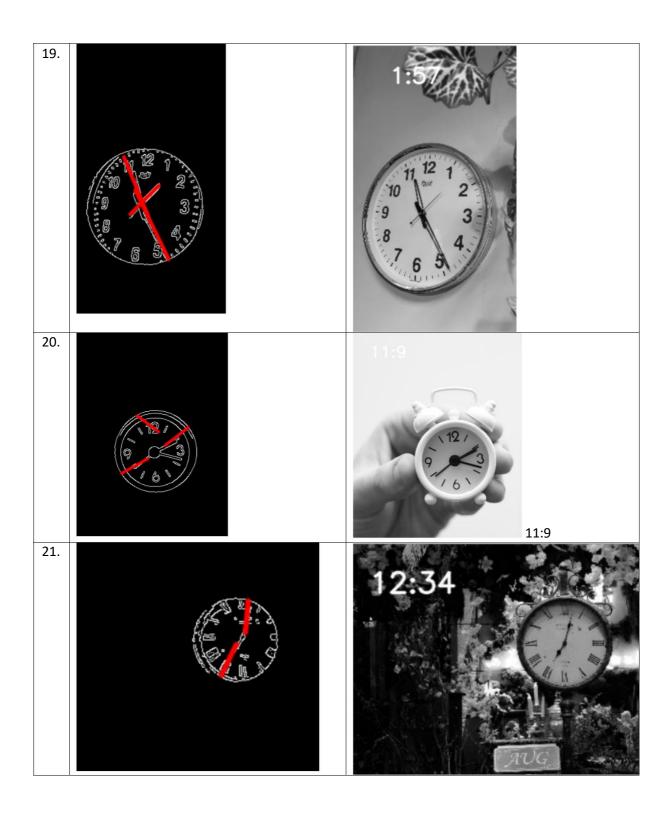

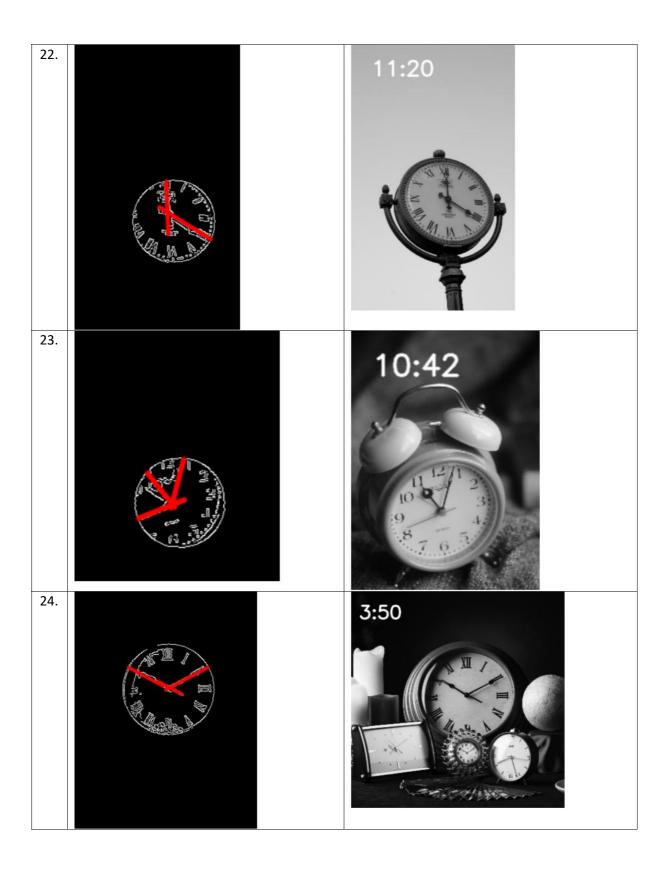

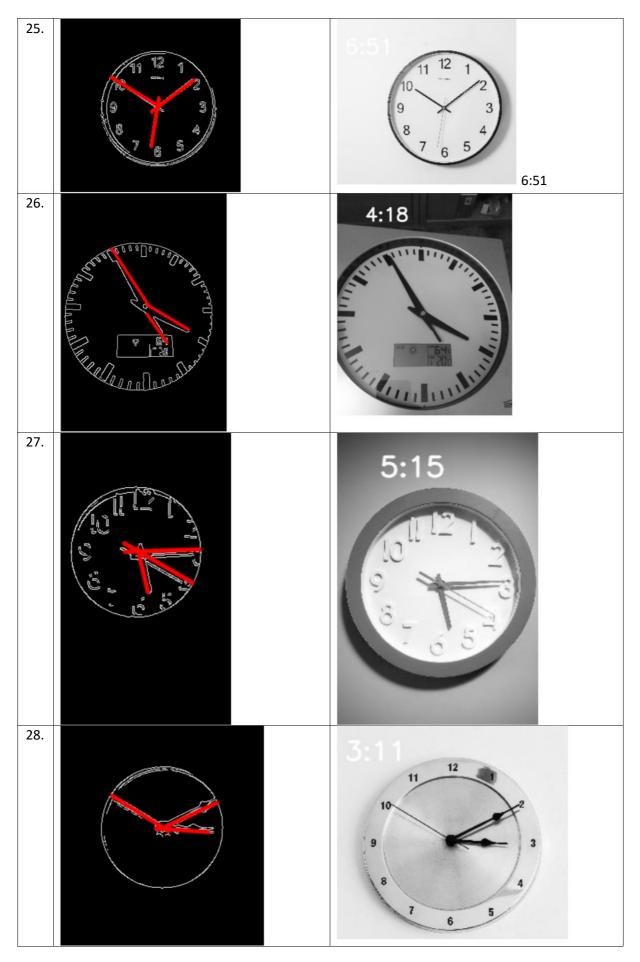

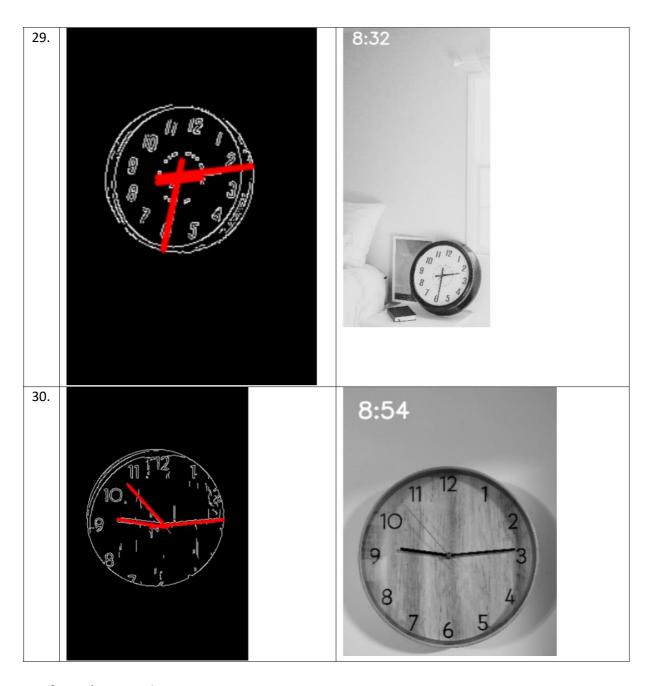

8. Podsumowanie

Spośród 30 zdjęć użytych do testu poprawną godzinę udało się uzyskać na 9 z nich. Odczyt godziny ze zdjęcia okazał się dużo trudniejszym zagadnieniem niż przypuszczano. Otrzymany wynik jest zadowalający, ponieważ istnieje wiele kwestii, które wpływają na taki odczyt.

Istnieją zegary o przeróżnym wyglądzie i kształcie, gdzie wskazówki także nie posiadają standardowego kształtu. Każde zdjęcie robione jest w innych warunkach o różnym oświetleniu. Dodatkowo amatorsko wykonywane zdjęcia najczęściej nie są robione trzymając aparat idealnie w poziomie.

Dużym problemem okazał się odczyt godziny w momentach, gdy minutnik wskazuje więcej jak 50 min np. 7:55. Kąt wskazówki godzinowej jest niemal równy już godziny 8 i algorytm wykrywa już następną godzinę. Likwidując ten problem dając niewielki zakres kąta, gdzie czas będzie odczytany

nadal jako poprzednia godzina, pojawia się kolejny, ponieważ minutnik może wskazywać 0, a godzina będzie odczytana jako poprzednia: przykład (test, zdjęcie nr.16).

Badanie bazy zdjęć zegarów dla jednakowych nastaw filtrów lub transformacji Hougha dla wszystkich zdjęć nie da wymiernych efektów, niż gdyby badać je osobno. Czasem pomimo wyraźnego zdjęcia program nie jest w stanie wykryć koła, a wykrycie linii transformacją Hougha wykrywa niekiedy więcej linii w pobliżu środka okręgu nie będącymi wskazówkami.

Podsumowując, biblioteka OpenCV jest przydatnym narzędziem do analizy obrazu zdjęć, jednak niekiedy wymaga analizy każdego zdjęcia z osobna lub konieczne są bardziej zaawansowane techniki filtracji szumów lub błędnych pomiarów.

Ze względu na to, że pobrane zdjęcia są wysokiej jakości, a system Isod jest ograniczony do plików 50MB, wszystkie zdjęcia użyte do testów można znaleźć pod linkiem :

https://wutwaw-

my.sharepoint.com/:f:/g/personal/01114689_pw_edu_pl/EppH5XJ45wpKlDyVRV8Meh4BSKolBvGqQ 56hGCf6h1ImPg?e=z7o7hR

9. Bibliografia

- 1. https://pixabay.com
- 2. https://unsplash.com
- 3. https://docs.opencv.org/3.2.0/
- 4. https://wutwaw-

my.sharepoint.com/:f:/q/personal/01114689 pw edu pl/EppH5XJ45wpKlDyVRV8Meh4BSKol BvGqQ56hGCf6h1ImPq?e=z7o7hR

Oświadczam że niniejsza praca stanowiąca podstawę do uznania ośrągnięcia efehtów ucrenia się zostata wyhonana przeze muie samodzielnie.

Monika Marainiuh